

ZALÁN TIBOR

Kő és alma

Alexa Károlynak

Hogyan hal meg a madár kérdez
te a gyermek Nem szólt Arrébb rúg
ta az almát és hallgatott A
válaszhoz nyilván többet kéne
tudnunk a csillagrendszerek össz
eomlásáról és még arrébb
rúgta a követ A három költ
ő összefolyásán kék ruháb
an tündökölt egy mikrofon Az

elragadtatás pillanata
koronként változó ráfogás
ok példázatos értelmezés
e Semmilyen törvény nem léte
zik A regény mint formátlan kép
lékeny forma sokáig feles
elt a combon szúrt szamovárok
délutánján a papírsárkány
okkal Az egységes tudat fel

bohlása utáni trauma
létezik csak a valóságban
A valóság na ahhoz tán van
valami közünk már ha léte
zik a valóságban valóság
Az életünkben az Életünk
A magaspanel tetején ág
askodó parabolákat bá
multa s Dani uraság felől

töprengett egy keveset A nyelv
válság a tapasztalat szaggat
ott közlése hogyan bontja meg
az emlékezet és élményflott
a foszladozó köteléke
it A kerti séta nem akart
véget érni A hajnal nem a
kart alkonyatba fordulni Az
elbeszélő szereplő is egy

ben És a párbeszédéből so
ha nem alakul ki történet
És a közbeiktatott csendben
fennhangon csak annyit mondott hát
ne legyünk együtemű hősök
Mert a kisgyerek követte e
szébe sem jutott irodalom
politikai szerepekről
tűnődni el Azt persze tudta

ZALÁN TIBOR (1954) Budapest

egy álmom leírása mély bűn
tudatot okoz sok benne az
ellipszis a csönd a kihagyás
A kitölthetetlen kontextus
ok kitöltése mint feladat
ágaskodott előtte Hát jó
mondta Az egységes iroda
lmi nyelv hegemoniája meg
török Az ismeretlen való

mint kételkedésünk tárgya mint
sötét szél ismét a kert fölé
kerekedett A rések a kül
önféle nyílások szerepér
ől kellene még Amikor rög
zítjük az elevenségétől
fosztjuk meg a létet De megnyit
juk az érzékenység dimenzió
ját Rettegett Iván megtalál

ja magában a Holtalant A
szép s bús holdfény csámpás siheder
melyben átok száll a homályra
halkan Most kell cenzúrát húzni
logikai pókfonállal a
teve tűfokán át az elveszt
egetett horizontig s tovább
Beleharapott a kőbe és
messze hajította az almát

A három költő összefolyás
án kék ruhában tündökölt egy
mikrofon A csillagrendszerek
összeomlásáról tudhatná
a választ de konokan hallgat
A gyermek elindul kezében
kő és alma És megöregszik
mire megtudja hogyan hal meg
a madár S hogyan az istenek